क्षिप्त एव स मृद्वङ्गो भस्मीभावमवाप्तवान् ।
तद्दृष्ट्वा जातरोमाञ्चः सो ऽब्रवीत्तापसो ऽतिथिः ॥ १९ ॥
हा धिक्कष्टं प्रविष्टो ऽस्मि ब्रह्मराक्षसवेश्मनि ।
तन्मूर्तं किल्विषमिदं न भोक्ष्ये ऽन्नमिहाधुना ॥ २० ॥
5 एवं वदन्तं तं सो ऽत्र गृहस्थः प्राह पश्य मे ।
शक्तिं पठितसिद्धस्य मन्त्रस्य मृतजीवनीम् ॥ २१ ॥
इत्युक्त्वादाय तन्मन्त्रपुस्तिकामनुवाच्य च ।
तत्र भस्मनि चिक्षेप स धूलिमभिमन्त्रिताम् ॥ २२ ॥
तेनोदतिष्ठत्तद्रूप एव जीवन्स बालकः ।
10 ततः स निर्वृतस्तत्र भुक्तवान्विप्रतापसः ॥ २३ ॥
गृहस्थो ऽपि स तां नागदत्ते ऽवस्थाप्य पुस्तिकाम् ।
भुक्त्वा च शयनं भेजे रात्रौ तत्रैव तद्युतः ॥ २४ ॥
सुप्ते गृहपतौ तस्मिन्स्वैरमुत्थाय शङ्कितः ।
स प्रियाजीवनार्थी तां पुस्तिकां तापसो ऽग्रहीत् ॥ २५ ॥
15 गृहीत्वैव च निर्गत्य ततो रात्रिंदिवं व्रजन् ।
क्रमाच्छ्मशानं संप्राप यत्र दग्धास्य सा प्रिया ॥ २६ ॥
ददर्श चात्र तत्कालं तं द्वितीयमुपागतम् ।
यः स गङ्गाम्भसि क्षेप्तुं तदस्थीनि गतो ऽभवत् ॥ २७ ॥
तत्रस्थं समासाद्य च तस्या भस्मनि शायिनम् ।
20 निबद्धमठिकं तत्र द्वावप्येतावुवाच सः ॥ २८ ॥
मठिकापास्यतामेषा यावदुत्थापयामि ताम् ।
जीवन्तीं भस्मतः कान्तां मन्त्रशक्त्या कयाप्यहम् ॥ २९ ॥
इति तौ प्रेर्य निर्बन्धान्निर्लोठ्य मठिकां च सः ।
उद्घाट्य तापसो विप्रः पुस्तिकां तामवाचयत् ॥ ३० ॥
25 अभिमन्त्र्य च मन्त्रेण धूलिं भस्मन्यवाक्षिपत् ।
उदतिष्ठच्च जीवन्ती सा मन्दारवती ततः ॥ ३१ ॥
वह्निं प्रविश्य निष्क्रान्तं वपुः पूर्वाधिकद्युति ।
तदा बभार सा कन्या काञ्चनेनेव निर्मितम् ॥ ३२ ॥
तादृशीं तां पुनर्जातां ते दृष्ट्वैव स्मरातुराः ।
30 प्राप्तुकामास्त्रयो ऽप्येवमन्योऽन्यं कलहं व्यधुः ॥ ३३ ॥
एको ऽब्रवीदियं भार्या मम मन्त्रबलार्जिता ।
तीर्थप्रभावजा भार्या ममेयमिति चापरः ॥ ३४ ॥